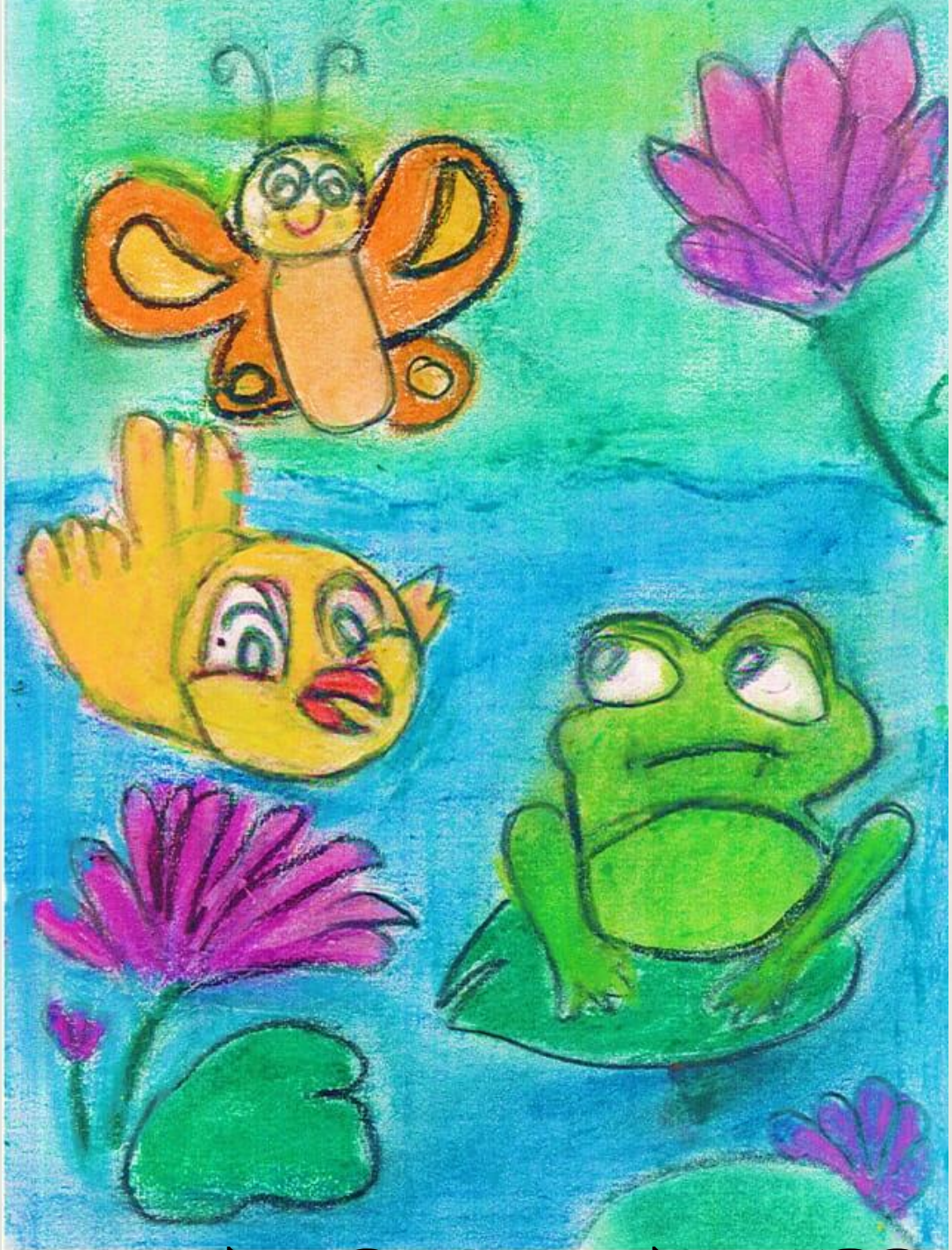

සයාසර යාළිකම

සෙනුත් නව්තු කුලප්පුආරව්වි

සයාසර් යාචිකම්

සෙනුන් නවිත කුලප්පුආරවිවි
කතා

ධර්මරාජ විද්‍යාලය - මහනුවර
6 ශ්‍රේණිය B
2026

පළමු දිගහැරුම
ප්‍රකාශිත දිනය 2026-05-10

ISBN 978-624-211-485-9

ආපදා මැදිහත්වීම

මහනුවර මහාමායා බාලිකා විදුහලේ විදුහල්පතිතුමිය වන ගුණිකා සේනාධීර මියටත්, ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සම්බන්ධීකාරක, සෙනෙවිරත්න මහලේකම් සර්ටත්, මේ සඳහා මා උනන්දු කල මෙම ව්‍යාපෘතියේ සංවිධාන මණ්ඩලයේ ආදිශිෂ්‍යාවක් ලෙස සිටින මාගේ මව තනූපා රත්නායකටත්, මහනුවර ධර්මරාජ විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමා, මධ්‍යම අංශයේ විදුහල්පතිතුමා G-B පංතියේ පංතිභාර ගුරුතුමියටත්, අංශභාර ගුරුතුමියටත්, මෙම අවස්ථාව ලබා දීමට කටයුතු කිරීම හා මගපෙන්වීම වෙනුවෙන් ගෞරවනීය ස්තූතිය.

මා ඉගෙනගත් ධර්මරාජ විද්‍යාලයේ අකුරු කියාදුන් සියලුම ගුරුවරුන්ට, යහළුවන්ට හා සියළුම දෙනාට මේ කුඩා උත්සාහය ආදරයෙන් පිළිවෙයි.

පෙරවදන

දිනෙන් දින සංකීර්ණ වන ගෝලීය අනාගත ලෝකයට දියණියන් සුදානම් කරණ බාලිකා අධ්‍යාපනයේ හැරවුම් ලක්ෂයක් ලෙස මහාමායා

බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් සිදුකරණ හේමමාලා උපහාර ගත්කරණ ව්‍යාපෘතිය නම්කළ හැකිය. දශකයක තරම් කාලයක් දහස් ගණනක් දැයේ දරුවන් ගත්කතුවරුන් ලෙස දැයට දායාද කරන්නට හැකිවීම පාසලක් වශයෙන් ලබන විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයකි. මෙවරද වෙනත් පාසල් හා එක්ව පාසල් දරුවන්ට නව අත්දැකීම් සමුදායක් සන්නිවේදන නිපුණතා සාරධර්ම මෙන්ම නිර්මාණාත්මක ප්‍රවර්ධනය වැනි බහුවිධ කුසලතා සංවර්ධනය අරමුණු කොටගෙන පොත් ලියන්නට යොමුකරන ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ලියැවී ඇති ළමා ග්‍රන්ථ තුළින් ලෝක බෞද්ධ ජනතාවගේ පුජනීය සංකේතය කන්ද උඩරටට අගයක් එකතු කළ ශ්‍රී දළදා වහන්සේ වැඩමකර වූ හේමමාලා කුමරියට උපහාර දැක්වීම මෙවර අපගේ මූලික අරමුණයි. මේ සඳහා නිර්මාණකරණයෙන් දායක වූ පාසල් දරුවන් මගපෙන්වූ ගුරුභවතුන් ඇතුළු සැමට ස්තූතිය පුදකරමු.

ගශිකලා සේනාධීර,

විදුහල්පතිනිය,

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය.

සුභාශිංසන පණිවුඩය

මහනුවර මහාමාය බාලිකා විද්‍යාලය ආරම්භ කර ඇති හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් නිර්මාණය වූ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීම වෙනුවෙන් මධ්‍යම පළාත් ගරු ආණ්ඩුකාරවර වශයෙන් සුභාශිංසන පණිවිඩයක් එක් කිරීමට ලැබීම මා ලැබූ භාග්‍යයක් කොට සලකමි.

අධ්‍යාපනය යනු සමාජයේ ප්‍රගතියට මූලික පදනම වන අතර, එය පොත්පත් හා සාහිත්‍ය නිර්මාණ හරහා තවදුරටත් ශක්තිමත් වේ. සිසු දරුවන්ගේ දක්ෂතා, නිර්මාණශීලීත්වය සහ බුද්ධිමය හැකියාවන් මෙවැනි ව්‍යාපෘති මගින් මතුවීම ඉතා ප්‍රශංසනීය බව පැහැදිලිය.

මෙම ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් සිසු දරුවන්ට පමණක් නොව, සමස්ත සමාජයටම වටිනා දැනුමක් සහ අගනා සාහිත්‍ය දායාදයක් ලබාදෙනු ඇති බව මම විශ්වාස කරමි. එමෙන්ම, මෙවැනි උත්සාහයන් තුළින් අනාගතයේ ශ්‍රී ලංකාවට අභිමානයක් වන ලේඛකාවන් බිහිවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමි.

මෙම සාර්ථක කටයුත්ත සඳහා කැපවූ විදුහල්පතිතුමිය, ගුරු මණ්ඩලය, සිසු දරුවන් සහ සම්බන්ධ වූ සියලු දෙනාට මාගේ හෘදයාංගම ප්‍රශංසාව සහ ආශිර්වාදය පිරිනමමි. මෙම ව්‍යාපෘතිය සහ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ උත්සවය විශිෂ්ට සාර්ථකත්වයක් ලබනු ඇතැයි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

සරත් බී.එස්. අභයකෝන්,
ආණ්ඩුකාරවර, මධ්‍යම පළාත.
සම්මානිත මහාචාර්ය , ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
2026-05-10

සුභාශිංසන පණ්ඩුඩය

වත්මන් පාසල් පද්ධතිය තුළ දූ දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කිරීමේ අරමුණින් මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් මහනුවර කලාපයේ සෙසු පාසල්වල සහභාගිත්වයෙන් මෙවර පරම පූජනීය ශ්‍රී දළඳා වහන්සේ ලක්දිවට වැඩමකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර පිණිස ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ ව්‍යාපෘතියක් සංවිධානය කළ මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය ඇතුළු ආචාර්ය මණ්ඩලය, ශිෂ්‍ය දියණිවරුන්, සෙසු පාසල්වල ශිෂ්‍ය දූ ප්‍රතුන් සහ මෙම ව්‍යාපෘතිය සැලසුම්කර ක්‍රියාවට නැංවීමට කැපවූ සියලු දෙනාගේ විශිෂ්ට වූ උතුම් ප්‍රයත්නය අතිශයින් අගය කරමි

ශ්‍රී ලංකාව දශක කිහිපයක් තිස්සේ සියලු දරුවන්ට නිදහස්, අනිවාර්ය, ගුණාත්මක හා සාධාරණ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමටත් එමගින් අනාගතයේදී බුද්ධිමත් කුසලතා පූර්ණ පුරවැසි පරපුරක් බිහි කිරීමටත් කැපවී සිටී. එවන් පසුබිමක සුසමාහිත වූ සමබර පෞරුෂයක් සඳහා නිර්මාණ හැකියාව, විචාරශීලී චින්තනය ඇතුළු ධනාත්මක අංග ලක්ෂණ සංවර්ධනය වී අනාගත දැනුම් පාදක සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට පාසල් දරුවන්ගේ මෙම ග්‍රන්ථකරණ වැඩසටහන හේතු පාදක වේ. ශ්‍රී දළඳා සමිඳු සරණින් හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතියේ සියලු කටයුතු සාර්ථක වේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

ප්‍රදීප් නිලංග දැල,
දියවඩන නිලමේ,
ශ්‍රී දළඳා මාලිගාව.

එක ප්‍රදේශයක
ලස්සන
වනාන්තරයක් තිබුණා.
ඒ වනාන්තරයේ
ලස්සන ලස්සන මල්
පිපි තිබුණා. ඒ
වනයේ නපුරු සත්තු
සිටි නිසා කවුරුත්
ඇතුලට ගියේ නැහැ.
මෙම වනය මැද
විශාල පොකුණක්
තිබුණා.

එම පොකුණෙන් ලස්සන මල් පිපි තිබුණා. මෙහි
පිටත් උණා ගෙඩි පවුලක්. එම පවුලේ ගෙඩි
පුණා හරිම දැහැයි. හරිම ආඩම්බරයි. එයාට
කවුරුත් යාළුවෝ හිටියේ නැහැ. කියන දේ
අහනවා අඩුයි.

මෙම කැලයේ සමනල් පවුලක් හිටියා. ඒ පවුලේ
පුංචි සමනල් දුව හරිම ලස්සනයි. එයාට
යාළුවෝ ගොඩයි. එයාගේ හොඳම කුරුලු යාළුවා
එක්ක තමයි එයා සෙල්ලම් කලේ.

කුරැලු යාළුවා උදේට
සිංදු කියනවා.
සමනලයා මලින් මලට
පියඹා ගිහින් පැණි බිබි
බඩ පුරවා ගන්නා.

දවසක් සමනලයා
යෝජනාවක් ගෙනාවා.
“යහළුවේ අපි මේ
අහස මුදුනට පියාඹමු
ද?.....”

“මම නම් අම්මත් එක්ක දවස් කිපයක් ගියා.
අපි දෙන්නත් යමු..... මම අම්මාගෙන් අහලා
කියන්නම්.” කුරැළි යාළුවා කීවා.

අහස මුදුනට පියාඹන්න දෙන්නම අම්මාගෙන්
අවසර අරන් පහුවදා උදේම නැගිට්ටා. එදා
වැහි දවසක්. දෙන්නම ගමන ගියේ නැහැ.
ගහේ අත්තකට වෙලා වහිනවා බලාන හිටියා.

“කුරැළි යාළුවේ
අර බලන්න අර
ලොකු පොකුණේ
ගෙඩි පැටියෙක්
නෙළුම් කොල්ලේ උඩ
ඉන්නවා. එයාට
හොඳටම
තෙමෙනවා.”

සමනලයා කීවා.

“ඒකතමයි මමත්
බැලුවේ එයාට
තෙමුනට

ගානක්වත් නෑ. මම එයාට අඩගහන්න ද මේ
ගහ යටට.” සමනලයා කීවා.

“එයා එයිද දන්නේ නැහැ. අපි කතා කරලා
බලමු. එයා හරි ආඩම්බරයි කියලා මට
අනිත් අය කියනවා ඇහිලා තියනවා.”
කුරැල්ලා කීවා.

“කමක් නෑ අපි කතා කරලා බලමු. නැත්නම්
තෙමිලා තෙමිලා හෙම්බිරිස්සාව හැදෙයි.....”
සමනලයා කීවා.

“එහෙනම් කතා කරන්න. හැබැයි මම නම් එයා එක්ක යාළුවෙන්න කැමති නෑ.....” කුරුළු යාළුවා කීවා.

“ ගෙඩි යාළුවේ ඔයා තෙමෙනවා නේද? එන්න මේ ගහ යටට. ඔයා තෙමිලා අසනිප වෙයි.....” සමනලයා කීවා.

ගෙඩි පැටියා ගස්සලා අහක බලා ගන්නා. ඊටපස්සෙ එයාට හිතුනා සමනලයාම මෙතනට අඬගහ ගන්නානම් බඩ පිරෙන්න කැම කන්න තිබුනා කියලා. නැවතත් බොරුවට හිනාවුන ගෙඩි පැටියා සමනලයාට මෙහෙම කීවා.

“මෙතන නෙළුම් කොලය උඩ තෙමෙන්න නෑ. ඔයාලත් මෙතනට එන්න කියලා.....”

“අපට මෙතන තෙමෙන්න නෑ. ඔයාට ස්තූතියි යාළුවේ.....” සමනලයා කීවා.

ගෙම්බාගේ උත්සාහය හරි ගියේ නැහැ.

එදා වැස්ස හොඳටම
තදින් තිබුණා. සමනලයා
නොතෙමී ඉන්න
මල්පෙත්ත යටට ගියා.
කුරුල්ලා ගහේ කොළයක්
යට ඉන්නවා. ඒ වැස්සට
සමනලයාගේ පියාපත්
තෙමිලා තිබුණා. තෙත
නිසා පියාපත් බරයි.

පියාසර කරන්නත් බරුව සිටියා. පසුවද
වැස්ස පැයුවත් සමනලයාගේ පියාපත් වේලිලා
තිබුණේ නෑ. කුරුල්ලා සමනලයා ලගට ඇවිත්
“යාළුවේ ඔයාගේ අත්තටු තෙමිලා නේද? මම
ඔයාව අර අතන තියන ගල්තලාව උඩ
තියනනද?.....” කියා ඇහුවා.

“ඔයාට පුළුවන්ද මට උදව් කරන්න.....”
සමනලයා ඇහුවා. “ඔව් මට පුළුවන්.....”
කුරුල්ලා කීවා.

එයා සමනලයව අරන් ගිහින් අවිව තියන
ගල්තලාවක් උඩ තිබ්බා. ටික වේලාවකින්
අත්තටු වේලුණා. සමනලයාට හරිම සතුටයි.

පහුවදාත් හොඳින්
ඉර පායා තිබුණා.
සමනලයයි
කුරුල්ලයි අහස
මුදුනටම පියාඹුවා.
ඵදා අහස උඩ
වටපිටාව ලස්සනට
පෙනුණා.

“කුරුළු යාළුවේ මම
මෙව්වර දුර
කවදාවත් පියාඹුවා

නෑ. අර අත පේන පාට පාට ගස් කොටන්
මොනවද?.....” සමනලයා ඇහුවා.

“ඒ ගෙවල්. ඒවා ඇතුලේ මිනිස්සු ජීවත්
වෙනවා. අපි තව ලොකු උනාම එහෙ බලන්න
එක්ක යන්නම් කියලා අම්මා කීවා.” කුරුළු
යාළුවා කීවා.

අහස මුදුනේ අවුර ටිකක් සැර උනා. දෙන්නම
පහලට එන්න පිටත් උනා.

සමනලයාට
හරීම
මහන්සි. ටික
දුරක් පහළට
චනකොට
සමනලයාට
කලන්තයක්

ආවා. සමනලයාට පොකුණේ නෙළුම් කොලයක්
උඩට වැටුනා.

මේ වැටුන සද්දට නිඳි කිර කිර පැත්තකට
වෙලා හිටපු ගෙම්බා උඩ ගියා. “ කවුද
මගේ නින්ද කැඩුවේ.....” ගෙම්බා හයිසෙන්
කැහැනුවා. සමනලයා කතාවක් නෑ හරීම
මහන්සියෙන් ගෙම්බා දිහා බැලුවා.

“ආ..... අදනම් බඩ පිරෙන්න කැමක්
ලැබෙන්නයි යන්නේ.....” ගෙම්බාට හිතුවා...

ඒ වෙලාවෙම කුරුල්ලා සමනලයා ලගට
ආවා “යාළුවේ නැගිටින්න. ඔයාට මොකද
උනේ.....” කුරුල්ලා ඇහුවා.

“මම හොඳින්. ඒත් මගේ අත් දෙක
ටිදෙනවා. මම නැගිටින්නම්.” සමනලයා කීවා.

ගෙමිඛා ටික ටික සමනලයා ලගට ආවා.
සමනලයා අමාරුවෙන් පියාඹුවා.

ඒ වෙලාවෙම ගෙමිඛා සමනලයාට කන්න
ඵයාගේ දිව “අච්ඤ” කියලා ඇතට
දික්කරා.

වේගයෙන්
ඵතනට ආපු
කුරුල්ලා
ගෙමිඛාගේ දිවට
ඵයාගේ
හොටෙන්
කොටාගන
කොටාගන ගියා.

ගෙමිඛා ඛයවුනා.
තුලාලත් උනා.

ගෙමිඩා
“ජඩොස්” ගාලා
චතුරට පැනලා
හැංගුනා.

ඵයාගේ දිව
හෙඳෙටම
තුළාල වෙලා
ඵයා අඬ අඬා
තමයි ගියේ.

සමනලයා
අමාරුවෙන්

අසල තිබුන මලකට පියාඹුවා.

සමනලයාට නිතරම උදව් කරන කුරැඳි මිතුරා
ගැන හරිම සතුටයි.

සමනලයාගේ අම්මා කුරැඳි යාළුවාට
ගොඩක් ස්තූති කලා. ඵයා හොඳ යාළුවෙක්
කියලා කුරැඳි මිතුරාට අගය කලා.

දුකක් වෙලාවට
පිහිටට එන
යාළුවා තමයි
හොඳම
යහළුවා.

එදා මේ සිද්දිය
දැකපු කැලේ
ගොඩක් සත්තු
සමනලයයි
කුරුල්ලයි එක්ක
ගොඩක්
යාළුවා.

කරදර කරන හිරිහැර කරන ගෙම්බො වගේ
යහළුවොත් අප අතරේ ඉන්නවා.

අපි ඒ අයව තෝරාගෙන කටයුතු කරමු.

නිමි

පසුවදන

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් දශකයකට වැඩි කාලයක් පාසල් දරුවන් දහස් ගණනක් ගත්කතුවරුන් දැයට දායාද කළ මෙම ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය පාසල් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනයට

බෙහෙවින්ම උපකාරී වූ වැඩසටහනක් බව අධ්‍යාපනඥයින්ගේ පිළිගැනීමයි. නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ වලට සමගාමීව මෙවර පාසල් දරුවන් පර්යේෂණ කෘතියක් රචනා කරන්නට යොමුකර විම ව්‍යාපෘති ගමන්මගේ හැරවුම් ලක්ෂයකි. ඩිපිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් ඇල්ෆා පරම් පරාවකට අනාගත ලෝකය පෙන්වාදෙන නූතන පාසල නූතන තාක්ෂණික මෙවලම් මෙන්ම පොතපත ද සමච්ඡිතව සංවර්ධනය කළයුතුබව පර්යේෂණාත්මකව පෙන්වා දෙන්නේ පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන්තිසිවකින් වත් ලබාදිය නොහැකි නිසාය.

තවමත් අප අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලම මෙන්ම මානව දැනුම ගබඩා වී ඇති පොතපතින් දරුවන් දුරස්ථ විම වළක්වාගන්නට මෙන්ම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනය වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක සිට මෙම ව්‍යාපෘතියට උරදි සිටින මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් “හේමමාලා උපහාර” ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය දියත්වෙයි. පාසල් දරුවන් තුළ ගාස්ත්‍රිය නික්මීම මෙන්ම සාරධර්ම නිපුණතා ප්‍රවර්ධනයත් යුගයේ අවශ්‍යතාවයක් වන කාන්තාව සවිබල ගැන්වීමට ඉතිහාසයේ යුගමෙහෙවරක් ඉටුකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර දැක්වීම ද මෙහි මූලික අරමුණයි.

මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ දියණියන්, විදුහල්පතිනිය, ගුරුහවතුන්, දෙමාපියන්, ආදි ශිෂ්‍යාවන් සහ සෙසු පාසල් නියෝජනය කරන සියලු දෙනාටද, දියවඩන නිලම තුමන් ඇතුලු ශ්‍රී දළදා මාලිගාවේ කාර්ය මණ්ඩලයටද මෙම සද්කාර්ය වෙනුවෙන් ස්තූති වන්න වෙමු.

සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

(ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ)

ISBN 978-624-211-485-9